Manifest unitari del Dia Internacional contra l’LGTBI-fòbia 2026

31 de maig de 2026

Avui, 17 de maig, hem de reivindicar, un any més, que l’LGTBI-fòbia és present en les nostres vides i en la nostra vida social, i és per això que en fem ressò. Cal recordar que un dia com avui, l’any 1990, l’Organització Mundial de la Salut (OMS) va eliminar l’homosexualitat de la llista de malalties mentals. Tot i això, alguns dels principals manuals diagnòstics continuen patologitzant les identitats i vivències trans*, no-binàries i intersex.

L’LGTBI-fòbia es manifesta en situacions discriminatòries, en l’odi, en els prejudicis, en la difusió d’estereotips pejoratius i en el rebuig cap a determinades formes de ser i estar al món. És una opressió socialment sustentada que

comporta conseqüències psicosocials per a les persones afectades, deteriora les relacions interpersonals i compromet la convivència de tota la ciutadania.
Atès que l'LGTBI-fòbia no és exclusiva d'un únic àmbit, és necessari establir polítiques públiques efectives i exigir a les diferents administracions els recursos materials, econòmics, humans i socials necessaris per prevenir, detectar i intervenir contra aquesta realitat. Les polítiques han de ser transversals i tenir en compte totes les etapes de la vida —des de la infància fins a les persones grans—, així com àmbits com l'educació, l'esport, la salut, els serveis socials i els mitjans de comunicació, incorporant una mirada interseccional que consideri els múltiples eixos que travessen els nostres cossos i identitats per eradicar les discriminacions per orientació sexual, identitat o expressió de gènere i característiques sexuals.

L'Observatori Contra l'LGTBI-fòbia fa 18 anys que alerta que les persones LGTBI+ experimenten un risc més elevat de patir discriminació, aïllament, exclusió, violència i privació de drets, a causa dels estigmes associats, la criminalització i la patologització de les nostres identitats i experiències dissidents. Tot plegat ens pot relegar a situacions de major vulnerabilitat. L'any 2025, l'Observatori va registrar un total de 353 incidències per LGTBI-fòbia a Catalunya. En el que portem de 2026, ja n'hem registrat més de 115.

Altrament, gràcies al treball del conjunt del teixit associatiu, s'han fet progressos importants en la incorporació de la diversitat afectivosexual i de gènere, tant en l'àmbit legal com social. Tanmateix, el camí cap a la plena igualtat encara es presenta llarg i costós. No podem abaixar la guàrdia i hem d'estar amatents per fer valdre els drets LGTBI+ i lluitar contra qualsevol forma de masclisme, discriminació i violència que suposa l'LGTBI-fòbia en totes les seves formes i en tots els escenaris on es pot produir.
És per això que reivindiquem una societat que esdevingui un

espai comunitari on la igualtat, la convivència i la diversitat siguin els seus fonaments. Una societat que inclogui la diversitat en el seu sentit més ampli, on siguin benvingudes les persones de qualsevol edat, gènere, origen, llengua, discapacitat o diversitat funcional, diversitat sexoafectiva i altres interseccions, trencant així amb la visió cisheteronormativa i binarista del gènere.

Demanem poder viure les nostres vides, que mereixen ser viscudes amb dignitat. I, per tant, exigim:

- **Visibilitzar la lesbofòbia.** Les dones lesbianes som doblement discriminades: se'ns discrimina per gènere, és a dir, pel fet de ser dones, i també per l'orientació sexual. Com a dones, sovint s'espera que assumim la responsabilitat de tenir cura de la família, físicament i emocionalment; l'assetjament sexual continua present a la feina, al carrer i als espais d'oci, per esmentar només tres àmbits. Alhora que se'ns discrimina com a dones, vivim en una societat en què, malauradament, encara hi ha moltes accions i mostres de rebuig pel fet de desitjar una altra dona.

- **Polítiques d'inserció sociolaboral a les persones trans***, especialment les dones trans. La discriminació laboral per identitat de gènere continua sent una qüestió clau que dificulta la contractació d'aquestes persones, incrementant l'atur, l'empobriment i la discriminació. És necessari un marc legislatiu que garanteixi drets. Cal reconèixer que la transfòbia continua sent una realitat estructural que afecta directament les persones trans, no-binàries i intersex en tots els àmbits de la vida. És imprescindible garantir l'aplicació efectiva de la normativa vigent a Catalunya, amb recursos suficients, per fer front a la discriminació laboral, les mancances en l'atenció

sanitària i les situacions de vulnerabilitat social que encara persisteixen.

- **El dret a una atenció sanitària de qualitat exigeix superar la mirada cisheteronormativa que encara persisteix en alguns centres de salut.** Les entitats denuncien que continuen existint pràctiques de patologització, estigmatització i discriminacions específiques en l'àmbit sanitari, especialment envers les persones trans i intersex. Per garantir una atenció digna i equitativa, cal dotar les Unitats de Trànsit dels recursos necessaris arreu del territori i assegurar el desenvolupament de les tècniques de reproducció humana assistida sense exclusions ni discriminacions, incloent-hi les persones trans i les persones no gestants.

- **Eradicació de l'estigma i la discriminació que pateixen les persones que viuen amb VIH,** exigint el compliment efectiu del Pacte Social contra la discriminació i l'estigmatització de les persones amb VIH. Treballem amb un enfocament basat en l'apoderament, la defensa dels drets humans i la implementació de polítiques reals desvinculades dels vaivens polítics. Seguirem fent incidència perquè el Pacte Social esdevingui un instrument àmpliament implementat per la Generalitat de Catalunya, garantint que les polítiques de prevenció i atenció siguin reals i efectives.

- **Que la infància, l'adolescència i la joventut gaudeixin d'espais amables i de reflexió** sobre les seves preocupacions o necessitats quant a les seves orientacions sexuals, identitats i/o expressions de gènere, i que es promogui una diversitat àmplia de

referents. És important garantir un acompanyament a les infàncies i adolescències trans* dins dels espais educatius i de lleure. Per aconseguir-ho, és cabdal introduir la coeducació i la diversitat afectivosexual, de gènere i familiar a les nostres aules, de manera que s'incideixi en la problemàtica social de l'assetjament escolar i en la convivència entre totis.

- **La visibilització, per part de les entitats públiques, de la greu problemàtica que suposa el rebuig familiar per LGTBI-fòbia envers els joves LGTBI+,** mitjançant la creació de polítiques i accions destinades a la sensibilització i conscienciació davant d'aquesta realitat, tant en la societat com entre els i les professionals de l'acció social, així com recursos d'acolliment perquè les persones expulsades de les seves llars no hagin de quedar en situació de sensellarisme.

- **El dret a la visibilitat de la diversitat familiar.** Denunciem la manca de llibertat de les famílies LGTBI+ per moure's arreu de la Unió Europea. La lliure circulació és un dels drets fonamentals de la UE. No obstant això, observem que famílies amb vincles familiars legalment reconeguts deixen de ser reconegudes com a tals si es traslladen a un Estat membre que no accepta els matrimonis igualitaris.

- **Que es prioritzin els programes de sensibilització a favor de les persones grans LGTBI+** i es repari la discriminació històrica patida per motiu d'orientació sexual i identitat de gènere, especialment en centres i recursos d'atenció social i sociosanitària. És necessari visibilitzar la realitat de les persones trans grans i garantir que les entitats trans participin activament en

la definició i el seguiment de les polítiques públiques.

- **El dret a un habitatge digne,** així com l'elaboració d'un protocol d'actuació davant de casos de vulneració i/o discriminació en l'accés a l'habitatge per orientació sexual, identitat i/o expressió de gènere de les persones que volen llogar un pis o una casa. També cal potenciar recursos per a la resolució de conflictes en el veïnatge i/o en el nucli de convivència.
- **Les persones LGTBI+ originàries d'altres indrets sovint han hagut de fugir de contextos de discriminació** i han d'afrontar grans reptes, com ara la regularització de la seva situació administrativa o la resolució de la seva sol·licitud d'asil, sense poder accedir encara a una feina digna i amb drets. Les institucions han de facilitar recursos per a aquest col·lectiu que permetin cobrir les seves necessitats bàsiques, agilitzar els tràmits administratius per a la concessió de permisos de residència i treball o asil, i garantir una resposta digna i efectiva. És urgent reduir la burocràcia excessiva a què són sotmeses les persones en processos de protecció internacional, asil o refugi, tenint en compte les seves trajectòries vitals migrades.
- **Estratègies adequades per donar resposta als atacs, els discursos d'odi difosos a les xarxes socials i les violències digitals.** Aquesta coordinació de forces hauria de basar-se en la construcció d'un discurs solidari i fratern amb perspectiva de gènere i de diversitat afectivosexual. Contra l'odi, pedagogia.

- **Les persones que exerceixen el treball sexual sovint són les primeres oblidades.** És imprescindible recordar que han estat presents històricament en les reivindicacions de lluita del col·lectiu LGTBI+ i que reben una

violència institucional i social que les situa en una posició de vulnerabilitat intolerable. És necessari escoltar el col·lectiu que exerceix el treball sexual, establir polítiques pro drets, elaborar programes de formació i inserció sociolaboral i, per descomptat, acompanyar les víctimes del tràfic d'éssers humans amb finalitat d'explotació sexual.

- **Les polítiques LGTBI+, conjuntament amb les feministes, han de ser un eix central de qualsevol administració.** Volem reconèixer els esforços dels ajuntaments que estan creant regidories i/o àrees específiques dins la seva estructura institucional per donar resposta a les demandes del col·lectiu LGTBI+. El municipalisme és una mirada necessària que apropa les polítiques a la ciutadania. Per això, necessitem equitat territorial en relació amb els recursos, molts dels quals encara es concentren a la ciutat de Barcelona i rodalia. Hem de teixir xarxa arreu del territori, comptant amb les entitats que desenvolupen una tasca fonamental d'acompanyament i activisme.
- **La cultura LGTBI+** ens ha permès tenir referents, disposar d'espais on sentir-nos protegides i trobar refugi per desenvolupar-nos sense haver de sentir-nos excloses.

Totes aquestes reivindicacions només seran possibles amb una implementació efectiva dels marcs normatius pels quals el moviment associatiu ha treballat intensament durant els darrers anys. Cal desplegar íntegrament la Llei 13/2025, dels drets de les persones LGTBI i per a l'erradicació de l'LGTBI-fòbia, recentment aprovada, així com la Llei 19/2020, d'igualtat de tracte i no-discriminació. Per això, exigim partides pressupostàries dignes i suficients, així com un compromís polític real per al seu desplegament.

Ara bé, no tot s’aconsegueix amb les lleis. Hem de continuar teixint comunitat, des del veïnatge i des dels barris; continuar entrellaçant-nos i donant resposta a totes aquelles experiències i realitats que encara queden fora de la garantia efectiva de drets. Hem de continuar treballant perquè totis les personis puguin exercir plenament els seus drets.

El moviment LGTBI+ ha de ser un actiu contra els discursos i les pràctiques que promouen l’odi, i ha d’establir aliances amb altres col·lectius socials per fer front a tota forma de violència i discriminació. Davant la crispació, la tensió i la polarització que alimenten les polítiques feixistes, hem d’enarborar mecanismes d’aliança i compromís entre moviments oprimits, i millorar la coordinació per construir narratives en què els drets humans i la solidaritat siguin el motor del canvi.

Hem de continuar donant resposta a cada situació injusta, a tota persona que vulgui trepitjar la nostra dignitat. Però ara i sempre tornem a dir amb veu ben alta:

CAP AGRESSIÓ SENSE RESPOSTA!